

REIXES ENLLÀ

NUM. 9

MARÇ - ABRIL 1998

Dip.Legal B-12460-1995, edita Sepap

BUTLLETI DEL SECRETARIAT DIOCESÀ DE PASTORAL PENITENCIÀRIA, Psg. Fabrà i Puig, 260, 2n-2º. Barcelona. Telf. 349.98.15

EDITORIAL

PENA DE MORT I DRET A LA REINSECCIÓ

“Quan es mata un home legalment, es comet un crim molt més gran que el que va cometre el mateix reu”. Aquestes paraules van ser escrites al segle XIX per Fior Dostoievski. La controvèrsia al voltant de la pena de mort no és només una cosa actual, sinó que es remunta diversos segles enrera.

Després de la barbàrie humana del genocidi nazi i de la caiguda del mur de Berlín, semblava que s’havia erradicat definitivament el mal en el món. Però les guerres s’han estés pels quatre punts cardinals, i al centre de la civilitzada Europa s’ha executat amb una crueltat extrema una neteja ètnica que ha deixat unes seqüeles que seran molt difícils de superar. I, encara hi ha una institució humana refinada i irracional que la guerra: la pena de mort, que ha estat descrita com el pitjor dels crims perquè és l’únic que es perpetra a sang freda.

Quan el terrorisme assassina sense sentit o la violència de qualsevol mena es rabeja en els innocents, és fàcil i, fins a cert punt comprensible, que s’aixequi la ira cercant un càstig exemplar en la pena capital.

Segons Amnistia Internacional, sis persones són executades cada dia en el món. Més de la meitat dels països del món apliquen activament la pena capital. Als EUA va ser restablerta el 1976.

El cas de Karla Faya Tucker ha donat la volta al món. La naturalesa del seu crim ha pesat més que la seva provada rehabilitació, com va passar amb divuit dels trenta set executats a Texas l’any passat.

L’Església catòlica, defensora sempre de la vida, és contraria a la pena de mort, encara que admet, de manera molt condicionada, la seva aplicació. Cal donar aquells pocs passos que falten cap a la condemna total, sense excepcions, per terribles que siguin els crims que es poden produir i es produeixen. La pena de mort és contraria al respecte a la persona, i impossibilita la ressocialització del condemnat.

Karla, com tants d’altre no tindrà una segona oportunitat per poder demostrar la seva provada i sincera rehabilitació però finalment podrà escoltar la gran sentència: “ Tampoc jo no et condemno...” (Jo.8,11). Uns dies abans de morir deia: “Sé que Jesucrist em perdona, encara que això no significa que el món ho faci”.

Andreu Oliveras.

EXPERIÈNCIES

Futur: un any d'inserció laboral

Aquest mes de març ha fet tot just un any que va néixer l'Associació **Futur**. La vam posar en marxa un grup de persones aoinades de veure com, un cop i un altre, sortir de la presó sense feina vol dir tornar-hi a entrar més tard o més d'hora.

En Juan José, un ex-reclús bolivià en llibertat condicional, no parava d'insistir-nos que posessim en marxa una empresa d'inserció. I ens hi vam animar, amb el suport de Càritas i del SEPAP. I amb l'empenta d'uns quants voluntaris i d'algun grupet que ens ha fet aportacions econòmiques.

Primer només vam contractar gent relacionada amb el món de la presó, però de seguida va semblar que podia ser millor repartir les places entre aquesta població i persones que patíssin exclusió per altres motius.

Vam començar amb dos homes i dues dones en un taller de confecció, on fan bosses de plàstic i de lona, sempre per encàrrec. Arriben els materials tallats i serigrafiats i el taller confecciona la borsa. Les empreses proveïdores s'enduen els materials i els comercialitzen.

L'avantatge de treballar així, per a **Futur**, és que no ha de fer els dissenys, ni buscar els clients, ni comercialitzar els productes. El desavantatge és que cobra a tant la peça i que aquest "tant" és molt poc, perquè les empreses intermediàries paguen el mateix que pagaven a persones que treballaven a casa, en "negre", encara que nosaltres els fem factura.

Actualment, a **Futur** hi treballen tretze persones, repartides en dos tallers: el de confecció, que s'ha ampliat fins les sis persones; i el de "manipulats", on s'hi fan bàsicament pantalles de làmpara i muntatge de material elèctric. També busquem altres manipulats, per exemple de paper per a impremtes. El sistema de treball d'aquest segon taller és igual que el del primer; de moment només agafa feines d'altres empreses.

A partir del moment en què hi ha hagut tretze beneficiaris i després d'una mala experiència en l'elecció d'un gerent aliè a la Junta Directiva, va semblar que el millor era que algú dels promotors podés dedicar una mitja jornada a fer de gerent.

I així és com estem ara. Hem tancat el primer exercici (1997), estem a punt de celebrar el primer any d'activitat (amb una festa a la que us convidarem cap al maig), la producció és deficitària en un 50% i, per tant, hem d'assegurar el finançament futur per dues vies paralel·les:

- a) millorant la rendibilitat del treball, entre d'altres maneres obrint línies de producció pròpia, que deixin algun marge de benefici.
- b) col.laborant amb altres entitats, a base de que paguin una part del dèficit que, de moment, generen les persones que treballen a **Futur**

Aquesta fórmula l'hem encetat amb l'Ajuntament de Barcelona, que l'ú de març ha "col.locat" una persona del programa *sense sostre*. Potser el Departament de Justícia col.labori també en el manteniment d'una o dues places. I, pel que fa a Càritas, sembla que hi haurà també algun tipus de relació especial, de cara a augmentar el nombre de places ocupades ja avui per usuaris d'aquesta entitat.

En qualsevol cas, la filosofia de **Futur** és oferir un camí concret per a la inserció laboral, a base de

Futur

donar feina durant un temps limitat (entre 1 i 2 anys) i amb el salari mínim legal, de manera que aquesta experiència, encara no del tot “normalitzada”, pugui servir de pont vers una ocupació en el mercat de treball *real*.

En definitiva, fer possible que algunes persones puguin imaginar el seu Futur personal amb unes tonalitats una mica menys grises del que, per a molts, sol ser habitual.

La curtíssima experiència que hem tingut fins ara no dona peu a grans triomfalismes, però ens obliga a anar endavant. Ara mateix, hi ha indicis de que dues de les dones que treballen a **Futur** potser hagin trobat unes feines més ben remunerades. Si això es confirma, haurem encetat el petit somni que s'integrin en el mercat de treball “exterior” i que deixin pas a unes altres persones que ho necessitin.

De moment, **Futur** no és ni més ni menys que això

Alex Masllorens

INFORMACIONS

1er Curset pels nous Voluntaris:

Els dissabtes 14, 21 i 28 de març.

Horari de 17'00 a 19'00

Els temes seran:

- El pres i els perfils de personalitat (dia 14)
- El voluntari i els aspectes de personalitat: motivacions, actituds (dia 21)
- Estructura i organització d'una presó. (dia 28)

Reunions de treball pels Nous Voluntaris:

Serà els dies 3, 17, 24 d'abril i 8 de maig.
L'horari és de 17'30 a 19'00, al local del SEPAP, s'avisarà oportunament per grups de treball.

Curset de Formació Jurídica:

El dimarts dia 14 d'abril no hi haurà sessió.

El dimarts 12 de maig amb el tema: “El règim sancionador penitenciari i els mitjans coercitius de l'Administració”

La sessió comença a les 19'30, als locals del SEPAP

El proper recés (amb el Secretariat de Marginació)

Serà el dia 9 de maig, dissabte, a la Residència del Sagrat Cor, c/Miquel Planas, 26. Començarem a les 10 del matí.

Recordem que per a qualsevol informació o qüestió, el Secretariat està obert el dilluns, dimecres i divendres de 16 a 19 hores. El nostre telefon és el 349.98.15

LA VIOLÈNCIA, UN APRENTATGE (II)

PEMSEM-HI

La darrera edició, vam iniciar un article, que continuem en aquest nou número.

El psiquiatra Luís Rojas Marcos, considera que moltes actituds violentes de l'ésser huma troben la seva explicació en l'educació rebuda i en l'ambient familiar. Heus ací un resum de les vuit tesis d'aquest expert reconegut internacionalment a propòsit de l'esborrany de la Nova Llei del Menor que està preparant el govern de l'Estat.

LA VIOLENCIA IRRACIONAL

La violencia de hoy es eminentemente juvenil. Dentro de ella, la que más asusta es la que no tiene una causa aparente. Tenemos tendencia a explicar estas agresiones alegando que son fruto de la locura. Sin embargo, el enfermo mental no es violento por lo general. En realidad, esa violencia sin sentido surge del hastío, de la necesidad de llenar un vacío con experiencias intensas. Aunque sean atroces.”

EL SADISME SEXUAL

“Hay una larga preocupación social por esta cuestión, sobre todo gracias al avance de la mujer y de la consideración de los niños. Ello ha hecho aumentar la atención a este tipo de agresiones, pero en realidad hoy en día se dan menos casos que antes, aunque tienen mayor trascendencia. Es lo mismo que ocurre con otro tipo de abusos sobre los niños: hasta no hace mucho, de cada cinco críos nacidos en Europa uno se abandona en el orfanato. No hay más casos de violencia sexual, sino mucha más atención, más curiosidad y más explotación por parte de los medios de comunicación.”

DE L'AMOR A L'ODI

“La transformación del amor en odio se vive en las separaciones y cuando surgen los celos. La especial intensidad del odio y la crueldad en un divorcio resulta de utilizar el conocimiento y las informaciones obtenidas en la intimidad del amor para herir y torturar al otro. Por celos se puede llegar a matar a quien se ha querido con pasión y se puede llegar también al suicidio.”

LA FASCINACIÓ PER LA VIOLÈNCIA:

“El ser humano siempre ha sentido fascinación por la violencia. Sea real o ficticia, la violencia retumba en nosotros con gran intensidad porque nos hace sentir experiencias profundas relacionadas con la vida, la muerte, el dominio o el control de otra vida. Antes recurríamos a situaciones de violencia reales, pero hoy día eso nos repugna porque apreciamos más la vida. Ahora lo que tiene éxito es la caricatura de la violencia: la película “Pulp-Fiction” es un buen ejemplo de ello”.

Ha resumit: **Andreu Oliveras**